25/01/2021

Μητρ. Ιερισσού: «Να κοιτάξουμε λιγάκι προς τον ουρανό»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Στην Ενορία Τιμίου Προδρόμου Νέας Μαδύτου προέστη του Όρθρου και στη συνέχδεια της Θείας Λειτουργίας χθες, Κυριακή 24 Ιανουαρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος.

Να σημειωθεί ότι παράλληλα με τη Θεία Λειτουργία τελέσθηκαν το 40νθήμερο Ιερό Μνημόσυνο του αειμνήστου Στυλιανού Τσίφτη, ο οποίος εκοιμήθη σε ηλικία 52 ετών πληγείς από τον κορωνοϊό και το τρίμηνο Ιερό Μνημόσυνο του Σπυρίδωνος Ζωγράφου.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του, με την ευκαιρία της κραυγής του Τυφλού της Ιεριχού προς τον Κύριό μας: «Ιησού υιέ Δαυίδ, ελέησόν με» (Λουκ. ιη΄38) που ακούστηκε από το Ευαγγέλιο του Λουκά (Κυριακή ΙΔ΄ Λουκά, ιη΄ 35-43) και τον πόνο που σκόρπισε ιδίως η προς Κύριον εκδημία του νέου αδελφού μας Στυλιανού, έκανε λόγο για πανανθρώπινη κραυγή και ικεσία του σύνολου ανθρώπου προς τον Κύριό μας για την υγεία της ψυχής και του σώματος του Αδαμιαίου Γένους. Είναι η διαχρονική κραυγή “παγγενούς του Αδάμ” προς τον Ιησού, από τότε που με ευθύνη των προπατόρων μας το κεντρί της αμαρτίας χύνει το δηλητήριο της ασθένειας και του θανάτου σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη.

Ο πολύς κόσμος σήμερα αρνείται να βιώσει αυτό που λέγεται “χριστιανική ζωή”, γιατί οι χριστιανοί εκφράζουμε μια πίστη χωρίς θυσία και πολιτευόμαστε χωρίς Σταυρό, κάτι που κανέναν δεν επηρεάζει και δεν πείθει. Μάθαμε στον κόσμο πως το Ευαγγέλιο κηρύσσει το ήθος της ανέσεως και της ασφάλειας και πως ο Χριστός μας απαλλάσσει από κινδύνους και διακινδυνεύσεις, επειδή τάχα είμαστε... δικοί Του! Τον ζυμώσαμε με την άρνηση του Σταυρού, που μαραίνει, μωραίνει και εκκοσμικείει την ίδια την Εκκλησία, είπε ο Δεσπότης, κενώνοντάς την από τον δυναμικό σωτηριολογικό δυναμισμό της. Ξεχάσαμε την τέχνη να αντιμετωπίζουμε τις δοκιμασίες και να πολεμάμε τους πειρασμούς, ανίκανοι να αντιτάξουμε την άρνηση στα... “θαύματα”, στα μηχανεύματα του Αντιχρίστου, με τα οποία μας ευτελίζει και μας περιπαίζει.

Το ορθόδοξο πατερικό ήθος μας λέει ότι δεν πρέπει να χαιρόμαστε όταν βρεθούμε σε άνεση, γιατί **η οδός του Θεού είναι καθημερινός Σταυρός** και φυσικά κανείς δεν ανέβηκε στον ουρανό με άνεση (Ισαάκ ο Σύρος). Ποτέ η Εκκλησία, συνέχισε ο ομιλητής, δεν υποτίμησε τις θλίψεις και τις δυσχέρειες και τους πειρασμούς της ζωής. Αντίθετα διδάσκει, με το στόμα του Οσίου Μακαρίου του Αιγυπτίου, ότι όπου υπάρχει το Πανάγιο Πνεύμα, εκεί ακολουθεί σαν σκιά ο διωγμός και η πάλη. Αλλά και ο Μέγας Αντώνιος διδάσκει πως χωρίς θλίψεις, δοκιμασίες και πειρασμούς κανείς δεν ανέβηκε στον ουρανό! Και τούτο γιατί δεν είναι φτιαγμένη από τη φύση της η αγάπη προς τον Θεό, ώστε να μας πλησιάζει απλά και αυτόματα, αλλά μας αγγίζει μέσα από πολλούς κόπους και μεγάλες φροντίδες και κυρίως με τη συνεργία του Χριστού.

Βέβαια, ο Θεός παραχωρεί κι επιτρέπει τους πειρασμούς και τις δοκιμασίες να μας κατατρυγούν, για να κοιτάξουμε λιγάκι προς τα πάνω, να ατενίσουμε λίγο τον ουρανό. Οι θλίψεις δοκιμάζουν τη γνησιότητα και την αυθεντικότητα της ζωής του Χριστιανού και οι πειρασμοί διακρίνουν τους αληθινούς από τους κίβδηλους αγωνιστές. Ο Μέγας Βασίλειος, παρετήρησε ο Σεβασμιώτατος, γράφει: «Τον κυβερνήτη του πλοίου τον δοκιμάζει η τρικυμία, τον αθλητή το στάδιο, τον στρατηγό η πολεμική παράταξη, τον μεγαλόψυχο η συμφορά, τον χριστιανό δε τον δοκιμάζουν οι πειρασμοί»!

Και κατέληξε ο Επίσκοπός: *«Εάν δεν οργώσουμε της ψυχής μας το χωράφι, ρωτάει ο Ιερός Χρυσόστομος, εάν δεν το σπείρουμε και δεν το ποτίσουμε με τους κρουνούς των δακρύων μας τώρα, που βρισκόμαστε στην περίοδο της δοκιμασίας και των πειρασμών, πότε άλλοτε θα κατορθώσουμε να φτάσουμε στην επίγνωση του Θεού και στην κατάνυξη; Γιατί αν και κυκλωμένοι από παντού από θλίψεις και κινδύνους και φόβους και φροντίδες, εντούτοις τόσο αμέριμνα ζούμε στην παρούσα ζωή, εάν τίποτε απ' όλα αυτά δεν υπήρχε, αλλά όλη η ζωή μας ήταν χωρίς λύπες και ταλαιπωρίες, πότε θα μπορούσαμε να επιθυμήσουμε τα μελλοντικά αγαθά; Άλλωστε όλων των Αγίων, των φίλων του Χριστού, «δοκιμάστηκε με πολλές θλίψεις το πλεόνασμα της χαράς τους» (Β΄ Κορ. η΄2)· κάτι που ώθησε τον Αββά Ζωσιμά να γράψη: «Βγάλε από τη μέση τους πειρασμούς και τους λογισμούς και κανείς δεν σώζεται, κανείς δεν αγιάζει. Αυτός που αποφεύγει πειρασμό ωφέλιμο, αποφεύγει ζωή αιώνια! Λοιπόν, δεν πετάμε τον Σταυρό μας, αλλά κράζουμε την ώρα του πόνου προς τον Ιησού: "Κύριε, δως' μου δύναμη, τη στιγμή του πειρασμού"!»*

Με μεγάλη χαρά ο Σεβασμιώτατος επιθεώρησε την συνέχιση του μεγάλου έργου της αγιογραφήσεως του Ιερού Ναού από τον εξαίρετο Αγιογράφο κ. Θεόδωρο Μπογδάνο και με ευχαρίστηση πολλή επέδωσε τα εύσημα στον αεικίνητο Προϊστάμενο του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο Παν. Αρχιμ. π. Δωρόθεο Ζέρβα, στα Μέλη του Συμβουλίου, ως και στον φιλάγιο Λαό της Νέας Μαδύτου που με στερήσεις και εν μέση κρίσει στηρίζει πάση δυνάμει την

ωραία αλλά πολυδάπανη αυτή πρωτοβουλία!!!

ΔΕΙΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ